

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta
Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvtatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

16 Vtrum hæretici redeuntes ad Ecclesiam sint recipiendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](#)

QVODLIBET. X. ART. XV. XVI. ET XVII.

Tione propriae humilitatis, ita duntaxat ne quae ad authoritatem conseruandam fiunt, in superbiam degenerent, & ne dum nimium seruatur humilitas, regentis frangatur auctoritas, sicut Aug. dicit. Et hac ratione laudabiliter sacerdos in diuino officio pretiosis utitur indumentis ad reuerentiam domini cuitus, & laudabiliter ad huiusmodi propter humilitatem in quibusdam religiosis abstinetur. In eo autem qui est pristina persona, virtuosum est si propter humilitatem abiectionibus indumentis vtaun, etiam quamlibet proprius requirat. Vnde Gre. dicit in Homine, predicta. Si abiectione pretiosi indumenti virtus non esset, euangelista de Iohanne vigilanter non diceret. Erat indutus pilis camelorum. Licitum est autem ut secundum modum propriae personae pretiosis vtratur, sed peccatum est si proprium modum excedat. Et quia pretiosum dicitur relative sicut & magnum, cum id quod est pretiosum vni, non sit alterius pretiosum, pretiositas vestrum semper sonat in excelsum, proprii modi, & si hoc semper est peccatum pretiosis vestibus vti, & sic loquitur Gregorius.

Vnde pater solutio ad primum.

AD SECUNDVM dicendum, quod in alimento & tegumento intelligentur omnia que nobis sunt necessaria, & conuenientia nostri status.

QVÆSTIO VII.

DEINDE queritur de culpa que contrariatur recte fidei.
¶ Ecce circa hoc queruntur duo.
¶ Primo, Vtrum haereticis sit communicandum.
¶ Secundo, Vtrum redeentes ad Ecclesiam sint recipiendi.

ARTICVLVS XV.

Vtrum haereticis sit communicandum.

AD PRIMVM sic proceditur. Videtur quod haereticis sit communicandum. Dicitur enim Mat. 13, in parabola de zizania, quod patres familias dixit mensibus. Sinite utique crescere usque ad messem; missis autem est consummatio sacra, ut ibidem dicitur, cum ergo per zizania intelligantur haereticis, videtur quod haereticis non sint a communione fiducium separandi ante diem iudicij.

¶ 2. Praet. Videntur contra hoc Domini praceptum, saceres principes haereticos interficienes.

SED CONTRA est, quod dicitur 2. ad Cor. 6. Exire de medio eorum, & separamini, & loquitur de infidelibus, quod patet ex hoc quod premiserat. Nolite ducere iugum cum infidelibus, ergo haereticis non est communicandum.

RESPON. Dicendum, quod haereticis communicandum non est dupli ratione. Vna est ratione excommunicationis. Nam cum sint excommunicati, non est eis communicandum, sicut nec cum aliis excommunicatis. Alia ratio est hereticis. Primo propter periculum, ne corrum periferiantur alios corrupti, secundum illud 1. ad Cor. 15. Corrupti bonos mores colloquia prava. Secundo etiam ne videamus eorum peruersa doctrinæ aliquem assensum praestare. Vnde in 2. canonica lo. dicitur. Si quis ueniat ad nos, & hanc doctrinam non afferi, nolite eum in domum ducere, nec Aue ei dixeritis; qui enim dicit ei Ave, comunicat operibus eius malignis. Vbi dicit glo. Secundum quod vox est instituta, communione esse ostendit cum illo, alioquin simulatio est, quod in Christianis esse non det. Tertio, ne ex nostra familiaritate alii detur occa-

sio erroris. Vnde ibidem dicit alia glo. Et si vos forte decepti non es sis, alii forsan per talem veltram familiaritatem possint decipi, qui crederent illis placere vobis, & sic crederent illis. Vnde alia glo. ibidem dicit. Tanta Apostoli, atque eorum discipuli in religione cautela vtebantur, ut nec verbi quidem communione cum aliquo eorum, qui a veritate declinaverant, habere paternerentur. Hoc tamen intelligendum est, nisi cum aliquo loqueremur de eius salute.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod in illo pracepto patres familias duplex conditio intelligatur. Vna est exponator praceptum de vniuersali separatione malorum a bonis, & hoc accipitur ex ipsa quoniam mensura qui dicunt. Vis imus, & colligimus ea, hoc non erit vobis ad diem iudicij. Secunda editio est, ut intelligatur praceptum, quod male sine periculo bonorum extirpari non possunt. Et hoc patet ex divisione patris familias, qui dixit. Ne forte colligentes zizania, eradicetis simile cum eis & tritici. Quod quidem tribus modis contingere posset. Vno modo, si aliquis praesideretur antequam de eius malitia constaret, vnde dicit glo. qd in monachis, ne ambigue iudicemus. Secundo, si non esset in malitia obstinatus, vnde nullus excommunicatur nisi propter contumaciam; vnde dicit glo. ibidem. Monachum non circa amputare, quia qui hodie errat, forte cras defendet veritatem. Et Timotheus dicitur. Hereticum hominem post primam & secundam correctionem denita. Tertio, si simile bonum cum malo intolleratur, propter quod dicit ibi glo. Aug. quod multitudo non est excommunicanda, nec principes populi illis ante remissos debent mali praescindere, secundum illud 1. Cor. 6. Auferte malum ex vobis.

¶ Et per hoc patet solutio ad secundum.

ARTICVLVS XVI.

Vtrum haereticis sedemtus ad Ecclesiam sint recipiendi.

AD SECUNDVM sic proceditur. Vt quod haereticis respondeat. Deinde ad Ecclesiam non sint recipiendi, quia peccauerunt contra fidem, quae est Ecclesia fundatrix; & ideo in redificatione Ecclesia non debent superadficari, ergo non debent ab Ecclesia recipi.

SED CONTRA est quod Ecclesia nulli debet claudere gremium, sicut Christus qui de se dicit. Eum qui venit ad me, non eiciam foras. Ioan. 6.

RESPON. Dicendum, quod quidam huius vita status durat, homo non potest esse totaliter in peccato obstatu, sed hoc in dñis morte. Erideo quidam in hac vita vivi ut nullus relinquit locus penitentia, & quilibet quatumcumque deliquerit, vel in fide, vel in moribus, est ab Ecclesia recipiens ad penitentiam, & contrarium dicere est haeresi Nouarianorum; sed tamen non est necessarium, quod semper ad dignitatem recipientur, nisi cum aliquibus misericorditer dispensantur, præcepte propter bonum pacis, vel propter suum alium qui inde speratur.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod quidam fundamentum fiduci non haberet, ab Ecclesia recipi non det, sed postquam conuersus incipit habere, recipiendus est.

QVÆSTIO VIII.

ARTICVLVS XVII.

Vtrum aliquis intellectus creatus posse videre Deum per essentiam.

DEINDE queritur de hoc quod pertinet ad gloriam, sive visione Dei in patria, vtrum aliquis intellectus creatus posset videre Deum per essentiam, & vnde quod non. Intellectus ad intelligibile est aliqua proportione; sed intellectus creatus ad diuinam essentiam nulla